YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

11 päivänä joulukuuta 2003 *

Asiassa T-305/00,

Conserve Italia Soc. coop. rl, kotipaikka San Lazzaro di Savena (Italia), edustajanaan asianajaja M. Averani, asianajaja A. Pisaneschi ja asianajaja S. Zunarelli, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään L. Visaggio, avustajanaan asianajaja M. Moretto, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa 11.7.2000 tehdyn komission päätöksen K(2000) 1751, jolla peruutettiin EMOTR:sta myönnetty taloudellinen tuki hankkeeseen nro 88.41.IT.003.0, jonka nimi on "Portomaggioressa (Ferrara) sijaitsevan hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden jalostuslaitoksen nykyaikaistaminen",

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.6.2003 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Neuvoston asetus N:o 355/77

1 Maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamiseen liittyvästä yhteisestä toiminnasta 15 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 355/77 (EYVL L 51, s. 1) [1] 1 artiklan 3 kohdassa ja 2 artiklassa säädetään, että komissio voi myöntää Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (jäljempänä EMOTR) ohjausosastosta maksettavan tuen

1 — Tässä ja jäljempänä tuomiossa esitetyt lainaukset asetuksesta on suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

yhteiselle toiminnalle hankkeisiin, jotka kuuluvat komission hyväksymiin, jäsenvaltioiden etukäteen laatimiin erityisohjelmiin ja joiden tarkoituksena on maataloustuotteiden käsittelyn, jalostamisen tai kaupan pitämisen parantaminen ja järkiperäistäminen.

2 Asetuksen N:o 355/77 toisessa perustelukappaleessa todetaan, että "tämän alan toimenpiteiden— — tarkoituksena on [EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan (josta on tullut EY 33 artikla) 1 kohdan a alakohdassa] määriteltyjen tavoitteiden toteuttaminen". Neljännen perustelukappaleen mukaan "yhteisön rahoituksen saamiseksi hankkeiden on mahdollistettava maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen liittyvien rakenteiden parantaminen ja järkiperäistäminen, sekä kestävä myönteinen vaikutus maatalousalalla". Seitsemännessä perustelukappaleessa täsmennetään, että "sen varmistamiseksi, että tuensaajat noudattavat [EMOTR:n] tukea myönnettäessä asetettuja ehtoja, on säädettävä tehokkaasta valvontamenettelystä sekä mahdollisuudesta keskeyttää tai poistaa [EMOTR:n] tuki taikka vähentää sitä".

3 Asetuksen N:o 355/77, sellaisena kuin se on muutettuna 19.6.1984 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1932/84, 3 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että "ohjelmista on käytävä ilmi, että niillä edistetään yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden toteuttamista ja erityisesti maataloustuotteiden markkinoiden moitteetonta toimintaa".

4 Lisäksi asetuksen N:o 355/77 neljännen perustelukappaleen suuntaviivojen mukaisesti sen 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "hankkeiden on osaltaan parannettava kyseisten maatalouden perustuotannon alojen tilannetta" ja että "niillä on erityisesti varmistettava maatalouden perustuotteiden tuottajille riittävä ja pysyvä osuus hankkeesta saatavasta taloudellisesta hyödystä".

5 Lopuksi asetuksen N:o 355/77 10 artiklan c alakohdassa täsmennetään, että "hankkeiden— — on osaltaan edistettävä ohjelmilla tavoiteltavan rakenteen parantamisen pysyvää taloudellista vaikutusta."

6 Asetus N:o 355/77 on kumottu 1.1.1990 lähtien 19.12.1988 annetulla neuvoston asetuksella N:o 4256/88 (EYVL L 374, s. 25) ja 29.3.1990 annetulla neuvoston asetuksella N:o 866/90 (EYVL L 91, s. 1) lukuun ottamatta tiettyjä säännöksiä — kuten 9 ja 10 artiklaa —, joita sovelletaan siirtymäsäännöksinä ennen 1.1.1990 aloitettuihin hankkeisiin 3.8.1993 saakka.

Komission vuoden 1983 tiedonanto asetuksen N:o 355/77 mukaisesti rahoitettavien hankkeiden valintaperusteista

7 Komissio on 10.6.1983 julkaissut tiedonannon asetuksen N:o 355/77 mukaisesti rahoitettavien hankkeiden valintaperusteista (EYVL C 152, s. 2; jäljempänä vuoden 1983 tiedonanto),[2] jossa komissio täsmentää kelpoisuus- ja valintaperusteet, jotka hankkeiden on täytettävä tullakseen hyväksytyiksi EMOTR:n tukea varten, sekä alat ja tuotteet, joille on asetettu rajoituksia.

8 Hedelmien ja vihannesten osalta vuoden 1983 tiedonannon III osaston B.5 kohdan 21 alakohdassa määrätään, että "ulkopuolelle jätettäviä investointeja ovat ne, joiden tarkoituksena on tomaattien jalostuskapasiteetin lisääminen" ja että "täysin poikkeuksellisissa tapauksissa voidaan kuitenkin hyväksyä sellaisten investointien rahoitus, jotka toteutetaan alueilla, joilla maanviljelijöiden tulot ovat huomattavasti alhaisemmat kuin kansallinen keskiarvo ja joilla jalostuskapasiteetti on riittämätön tai vanhentunut".

2 — Tässä ja jäljempänä tuomiossa esitetyt lainaukset tiedonannosta on suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

Neuvoston asetus N:o 4253/88

9 Neuvosto on 19.12.1988 antanut rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta asetuksen N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1). Kyseinen asetus tuli voimaan 1.1.1989, ja sitä on muutettu useita kertoja.

10 Asetuksen N:o 4253/88 24 artiklassa, jonka otsakkeena on "Tuen vähentäminen, pidättäminen ja peruuttaminen", sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2082/93 (EYVL L 193, s. 20), säädetään seuraavaa:

"1. Jos toiminnan tai toimenpiteen toteuttaminen ei ilmeisesti oikeuta siihen myönnettyyn rahalliseen tukeen tai osaan siitä, komissio tekee tapauksesta aiheellisen tutkimuksen yhteistyöhön osallistumista noudattaen, pyytäen erityisesti asianomaista jäsenvaltiota tai muita tämän jäsenvaltion toiminnan täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään havaintonsa määräajassa.

2. Tämän tutkimuksen perusteella komissio voi vähentää asianomaiseen toimintaan tai toimenpiteeseen annettua tukea tai pidättää sen, jos tutkimus paljastaa [sääntöjenvastaisuuksia] tai sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa toiminnan tai toimenpiteen laatuun tai niihin olosuhteisiin, joissa ne pannaan täytäntöön.

3. Jokainen aiheettomasti vastaanotettu rahasumma on palautettava komissiolle. — —"

Kanteen perustana olevat tosiseikat

11 Komissio on 17.7.1987 vastaanottanut 22.5.1987 päivätyn EMOTR:n tuen myöntämistä koskevan hakemuksen, jonka on esittänyt Colombani Lusuco SpA (jäljempänä Colombani), joka on italialaisten maatalousosuuskuntien merkittävän ryhmittymän Federazione italiana dei consorzi agrarin (jäljempänä Federconsorzi) hallitsema yhtiö. Italian hallitus on toimittanut kyseisen hakemuksen asetuksen N:o 355/77 nojalla.

12 Tuki oli tarkoitettu hankkeeseen nro 88.41.IT.003.0, joka liittyy "Portomaggioressa (Ferrara) sijaitsevan hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden jalostuslaitoksen nykyaikaistamiseen". Hankkeen tarkoituksena oli erityisesti nykyaikaistaa ja korvata tiettyjä teknologisesti vanhentuneita laitteistoja hedelmämehun ja puolivalmisteiden tuotanto-osastoilla sekä mukauttaa laitteistot voimassa olevien hygienia-, terveys- ja ympäristönormien mukaisiksi.

13 Colombani on 22.5.1987 päivätyssä hakemuksessaan ilmoittanut "sitoutuvansa olemaan muuttamatta kyseessä olevaan laitokseen asennettujen koneiden ja muiden laitteiden suunniteltua käyttötarkoitusta vähintään viiden vuoden ajanjaksona, joka lasketaan asianmukaisen toiminnan tarkastamispäivästä".

14 Komissio on 30.6.1998 tekemällään päätöksellä K(88) 1005/275 (jäljempänä myöntämispäätös) hyväksynyt hankkeen nro 88.41.IT.003.0 ja myöntänyt Colombanille 697 836 871 Italian liiran (ITL) tuen 2 832 123 766 ITL:n kokonaisinvestointia varten. Komissio on ilmoittanut tästä tuensaajalle samana

päivänä lähetetyllä kirjeellä, jonka kuudennessa kohdassa on nimenomaisesti todettu seuraavaa:

"Jos hankkeeseen, sellaisena kuin se on kuvattu komission päätöksessä, jolla rahaston tuki on myönnetty, olisi tehtävä muutoksia, pyydämme Teitä huomaamaan, että ne on esitettävä komission hyväksyttäviksi— — ennen suunniteltujen uusien töiden toteuttamista. Komissio tiedottaa Teille mahdollisimman nopeasti muutosehdotusta (tai -ehdotuksia) koskevasta ratkaisusta ja hyväksyvän ratkaisun yhteydessä vastaavista edellytyksistä. Edellä mainitun menettelyn noudattamatta jättäminen— — tai komission tekemien muutosten hylkääminen voi johtaa tuen peruuttamiseen tai vähentämiseen."

15 Colombani on joulukuussa 1989 hankkinut laitoksen Massa Lombardassa, ja näin on syntynyt Massalombarda Colombani SpA -niminen yhtiö, josta on siten tullut tuensaaja (jäljempänä tuensaaja tai Massalombarda).

16 Tuensaaja on keväällä 1992 Federconsorzi-yhtiön selvitystilaan asettamisen johdosta aloittanut toimintojaan ja työntekijöitään koskevan merkittävän uudelleenjärjestely- ja rakenneuudistusohjelman, johon on sisältynyt muun muassa hedelmähillojen tuotannon keskittäminen Portomaggioren laitokseen ja hedelmämehujen ja -nektarien tuotannon keskittäminen Massa Lombardan laitokseen.

17 Komissio on vuonna 1994 päättänyt tarkastaa tiettyjä hankkeita, joita varten tuensaaja oli saanut yhteisön tukia, ja näistä yksi oli Portomaggioren laitosta koskeva hanke nro 88.41.IT.003.0. Komissio on tätä varten 12.9.1994 pyytänyt Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestalille (Italian maatalous-, elintarvike- ja metsätalousministeriö) ja tuensaajalle osoitetulla telekopiolla niitä valmistelemaan tiettyjä asiakirjoja ja tositteita, joiden perusteella komissio voi seuraavan paikalla tehtävän tarkastuksen aikana tarkastaa, että toteutettu investointi on hyväksytyn hankkeen mukainen ja että hankkeen hyväksymisen

yhteydessä vahvistettuja edellytyksiä on noudatettu. Erityisesti on pyydetty kaikkien niiden tositeasiakirjojen alkuperäiskappaleita, jotka on esitetty tuen maksamista koskevassa hakemuksessa (telekopion 5 kohta), sekä lähetysluetteloita ja kuljetusasiakirjoja, jotka vastaavat tiettyjä 5 kohdassa tarkoitettuja laskuja (telekopion 9 kohta).

18 Komissio on suorittanut 26.–30.9.1994 tarkastuksen, jonka aikana on todettu tiettyjä sääntöjenvastaisuuksia. Kyseiset sääntöjenvastaisuudet on selostettu 30.9.1994 päivätyssä ja kaikkien osapuolten — tuensaajan edustajat mukaan lukien — allekirjoittamassa pöytäkirjassa (jäljempänä pöytäkirja) seuraavasti:

"— —

8) Liitteenä (liite 6) olevassa luettelossa esitetyissä laskuissa on useita sääntöjenvastaisuuksia sekä verotukselliselta (lähetysluetteloissa on aikaisempi päivämäärä kuin vastaavissa laskuissa) että asetusten N:o 355/77 ja N:o 2515/85 noudattamisen kannalta (luetteloissa on aikaisempi päivämäärä kuin se, jona komissio on vastaanottanut tukihakemuksen, luetteloita puuttuu jne.).

— —

10) Portomaggioren laitoksen 'linjaa 700', joka liittyy mehujen ja nektarien tuotantoon ja johon on tehty edellä mainittuun hankkeeseen nro 88.41. IT.003.00 kirjattuja parannuksia, on elokuusta 1992 lähtien käytetty pääasiallisesti tomaattipohjaisten tuotteiden pakkaamiseen. Näin on tapahtunut [Massa Lombardan] laitoksen hankinnan johdosta. Kyseinen (tomaatin)jalostus ei voi saada minkäänlaista rahoitusta EMOTR:n ohjausosastosta.

11) Portomaggioren laitoksen mainittuun 'linjaan 125' liittyviä laitteistoja, jotka on rahoitettu edellisessä kohdassa tarkoitetun hankkeen yhteydessä, ei ollut käytetty tarkastuspäivänä. Tarkastuksesta vastanneiden virkamiesten pyynnöstä on toteutettu linjan toimivuutta tyhjänä koskeva kokeilu. Laitoksen vastuuhenkilöt Malagoni ja Rasi sekä Giuseppe Piazzi ovat ilmoittaneet, että tätä käyttämättömyyttä oli jatkunut elokuusta 1992 lähtien ja että se liittyy kyseisen linjan siirtohankkeeseen Massa Lombardan (Via Selice) tuotantoyksikköön, jota käytetään pelkästään mehujen ja juomien tuotantoon. Tuotantojohtaja Malagoni on lisäksi ilmoittanut seuraavaa: 'Kyseinen vuoden 1994 investointisuunnitelmassa hyväksytty hanke sekä vastaavat hallinnolliset muodollisuudet ovat jääneet kesken yrityksen omaisuuden tulevan siirron johdosta. Tarkoituksenmukainen toimitila Via Selicellä on jo valmisteltu tämän hankkeen toteuttamista varten.'

— —"

19 Pöytäkirjan liitteessä 6 olevassa 2 kohdassa luetellaan laskut, joita ei hyväksytty ja jotka koskevat Portomaggioren laitosta. Kyseessä ovat seuraavat seitsemän laskua: NIMAX:n 16.5.1988 päivätty lasku nro 745, OCME:n 31.5.1990 päivätty lasku nro 1256, ATLAS COPCO:n 31.5.1988 päivätty lasku nro 17380, Bronzonin 20.2.1990 päivätty lasku nro 87, ATLAS COPCO:n 31.12.1989 päivätty lasku nro 44098, Gairsan 2.11.1990 päivätty lasku nro 650 ja MIT Mantovanin 1.10.1987 päivätty lasku nro 107.

20 Tässä asiassa kantajana olevan Conserva Italia Soc. coop. rl -konsernin — joka muodostaa maatalouskuntien tärkeimmän yhteenliittymän Italiassa ja yhden suurimmista Euroopassa — rahoitusyhtiö Frabi SpA (josta on myöhemmin tullut Finconserve SpA) on lokakuussa 1994 hankkinut Massalombardan ja lopulta yhdistänyt sen itseensä vuonna 1997.

21 Italian viranomaiset ovat 3.11.1994 päivätyllä ja komissiolle osoitetulla telekopiolla ilmoittaneet kannattavansa tuen peruuttamismenettelyn aloittamista, kun otetaan huomioon todetut vakavat sääntöjenvastaisuudet.

22 Komissio on 22.5.1995 päivätyllä kirjeellään ilmoittanut tuensaajalle ja Italian viranomaisille todetuista sääntöjenvastaisuuksista ja aikomuksestaan aloittaa tällainen menettely perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperimiseksi. Komissio on pyytänyt niitä esittämään huomautuksensa tältä osin. Sääntöjenvastaisuudet, joista tuensaaja on vastuussa nyt käsiteltävänä olevan asian osalta, on esitetty mainitun kirjeen kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja yhdeksännessä perustelukappaleessa seuraavasti:

"kyseisen tarkastuksen aikana on näytetty toteen, että tietyt laskut, jotka on kirjattu Portomaggioren laitoksesta aiheutuneiksi, koskevat toista laitosta tai liittyvät hankkeeseen kuulumattomaan marmeladien tuotantolinjaan;

yhtä mehujen ja nektarien tuotantolinjaa (linja 700) on käytetty elokuusta 1992 lähtien pääasiallisesti tomaattipohjaisten tuotteiden pakkaamiseen, ja näille tuotteille ei voida myöntää rahoitusta EMOTR:n ohjausosastosta;

yksi tuotantolinja (linja 125), joka on rahoitettu lähes kokonaisuudessaan tämän hankkeen yhteydessä, on ollut täysin käyttämättömänä elokuusta 1992 lähtien;

— —

näin ollen kyseisen paikalla tehtävän tarkastuksen johdosta on havaittu, ettei [asetuksen N:o 355/77] 9 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 10 artiklaa, 19 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa eikä 20 artiklan 1 ja 2 kohtaa ole noudatettu".

23 Tuensaaja on esittänyt huomautuksensa komissiolle 3.8.1995 ja 22.9.1995 korostaen, että esitetyt sääntöjenvastaisuudet olivat vähäisiä eivätkä ne anna oikeutta tuen peruuttamiseen. Komission toimivaltaisten yksikköjen virkamiesten kanssa 19.1.1996 ja 22.10.1996 käytyjen neuvottelujen jälkeen tuensaaja on toimittanut täydentävät kirjelmät 27.2.1996 ja 11.11.1996.

24 Komissio on asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdan nojalla 11.7.2000 tehnyt myönnetyn tuen peruuttamisesta päätöksen K(2000) 1751 (jäljempänä riidanalainen päätös), sillä se on katsonut, ettei kantajan esittämistä huomautuksista ilmennyt mitään vuoden 1994 tarkastuksen aikana todetut sääntöjenvastaisuudet kumoavaa seikkaa ja että sääntöjenvastaisuuksien merkityksellä ja vakavuudella voitiin perustella tuen peruuttaminen.

25 Riidanalaisen päätöksen pääasialliset perustelut ovat seuraavat:

"[Komissio] katsoo seuraavaa:

— —

6) — — on todettu, että tietyt laskut — siitä huolimatta, että ne on kirjattu Portomaggioren laitoksesta aiheutuneiksi — eivät tosiasiasiassa koskeneet kyseistä keskusta.

7) On todettu, että mehujen ja nektarien tuotantolinja (linja 125), joka on rahoitettu lähes kokonaisuudessaan tämän hankkeen yhteydessä, on ollut täysin käyttämättömänä elokuusta 1992 lähtien.

8) On myös todettu, että yhtä hankkeeseen kuuluvaa mehujen ja nektarien tuotantolinjaa (linja 700) on käytetty elokuusta 1992 lähtien pääasiallisesti sellaisten tomaattipohjaisten tuotteiden pakkaamiseen, joita ei ollut mainittu tukihakemuksessa; että [vuoden 1983 tiedonannon] B.5 kohdan 21 alakohdassa jätetään EMOTR:n [ohjausosaston] rahoituksen ulkopuolelle hankkeet, joiden tarkoituksena on tomaattien jalostuskapasiteetin lisääminen.

— —

22) Todetut sääntöjenvastaisuudet vaikuttavat edellä esitettyjen tietojen perusteella kyseessä olevan hankkeen täytäntöönpanon edellytyksiin.

— —

24) Asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdan mukaan komissio voi vähentää asianomaiseen toimintaan tai toimenpiteeseen annettua tukea tai keskeyttää sen, jos tutkimus paljastaa [sääntöjenvastaisuuksia] tai sellaisen huomattavan

muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa — — luonteeseen tai täytäntöönpanoedellytyksiin.

25) Myönnetty tuki on edellä esitettyjen seikkojen valossa peruutettava.

26) Tuensaajan on palautettava 697 836 871 ITL:n määrä, jota koskevasta suorituksesta on tullut perusteeton."

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

26 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.9.2000 jättämällään kirjelmällä.

27 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn, ja ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena se pyysi komissiota vastaamaan yhteen kysymykseen. Komissio noudatti tätä pyyntöä asetetussa määräajassa.

28 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 3.6.2003 pidetyssä istunnossa.

29 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa 11.7.2000 tehdyn komission päätöksen K(2000) 1751

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

30 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen kokonaisuudessaan

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

31 Kantaja esittää kuusi kanneperustetta riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi. Ensimmäinen kanneperuste koskee riidanalaisen päätöksen kuudennen perustelukappaleen puutteellisia perusteluja; toisen kanneperusteen mukaan riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa tarkoitettuja tosiseikkoja on arvioitu virheellisesti; kolmas kanneperuste perustuu tuensaajalle syntyneiden velvollisuuksien virheelliseen tulkintaan ja markkinoiden moitteettomaan toimintaan liittyvien yhteisön sääntöjen rikkomiseen tuotantolinjan 125 osalta riidanalaisen päätöksen seitsemännessä perustelukappaleessa; neljäs kanneperuste koskee vuoden 1983 tiedonannon rikkomista ja virheellistä

tulkintaa tuotantolinjan 700 osalta riidanalaisen päätöksen kahdeksannessa perustelukappaleessa; viides kanneperuste perustuu asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdan rikkomiseen ja kuudes kanneperuste koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

Ensimmäinen ja toinen kanneperuste, jotka koskevat puutteellisia perusteluja ja tosiseikkojen virheellistä arviointia riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa

Asianosaisten lausumat

32 Kantaja katsoo, että riidanalaisen päätöksen kuudetta perustelukappaletta, jonka mukaan tietyt laskut — siitä huolimatta, että ne on kirjattu Portomaggioren laitoksesta aiheutuneiksi — eivät tosiasiassa koskeneet kyseistä keskusta, rasittaa yhtäältä perustelujen puutteellisuus ja toisaalta komission toteamien tosiseikkojen virheellinen arviointi.

— Perustelut

33 Kantaja korostaa, etteivät kuudennessa perustelukappaleessa esitetyt olosuhteet ole lainkaan sellaisia, että ne muodostaisivat asianmukaiset perustelut yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Kantaja väittää tältä osin, ettei kyseisen perustelukappaleen sanamuoto lainkaan mahdollista niiden laskujen määrittämistä, joita komissio on pitänyt sääntöjenvastaisina sen takia, että ne on kirjattu toisesta laitoksesta aiheutuneiksi.

34 Lisäksi kantaja väittää myös päätöksen sisältöön viitaten, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat riittämättömät. Pöytäkirjan liitteessä 6 olevassa 2 kohdassa on lueteltu yhteensä seitsemän laskua, kun taas 22.5.1995 päivättyyn kirjeeseen, joka koskee sääntöjenvastaisuuksia koskevan menettelyn aloittamista, ei sisälly tältä osin täsmennyksiä, koska siinä viitataan ainoastaan "tiettyihin laskuihin". Komissio on kuitenkin ensimmäisen kerran myöntänyt vastineessaan (36 kohta), ettei riidanalaisessa päätöksessä ollut jätetty hyväksymättä kaikkia mainitussa liitteessä 6 olevassa 2 kohdassa lueteltuja laskuja, vaan ainoastaan kolme niistä, nimittäin OCME:n 31.5.1990 päivätty lasku nro 1256/90, ATLAS COPCO:n 31.12.1989 päivätty lasku nro 44098 ja MIT Mantovanin 1.10.1987 päivätty lasku nro 107, mikä osoittaa riidanalaisen päätöksen perustelujen epävarmuuden.

35 Komissio kiistää nämä kantajan väitteet perusteettomina. Komission mukaan kuudennen perustelukappaleen sanamuodosta käy selvästi ilmi, että tämän perusteen yhteydessä tarkoitettuja laskuja olivat ne, jotka on ilmoitettu mainitussa liitteessä 6 olevassa 2 kohdassa, toisin sanoen laskut, joiden lähetysluettelo osoittaa, että materiaali on toimitettu toiseen laitokseen, tai laskut, joiden osalta kantaja ei ole pystynyt osoittamaan, että toimituspaikka on tosiasiassa ollut Portomaggioren laitos, ja näitä ovat OCME:n lasku nro 1256/90, ATLAS COPCO:n lasku nro 44098 ja MIT Mantovanin lasku nro 107. Joka tapauksessa on selvää, että kantaja on voinut tunnistaa tämän perusteen yhteydessä tarkoitetut kolme laskua sen asiayhteyden perusteella, jossa riidanalainen päätös on tehty, koska kantaja on ollut läsnä tarkastuksessa ja osallistunut aktiivisesti hallinnolliseen menettelyyn kiistäen kyseisen perusteen yksityiskohtaisesti useaan kertaan.

— Tosiseikkojen arviointi

36 Kantaja väittää, että komissio on virheellisesti arvioinut, että riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa tarkoitetut laskut olivat sääntöjenvastaisia, koska ne koskivat muuta kuin Portomaggioren laitosta, ja että kyseinen seikka oli peruste tuen peruuttamiselle. Kantaja esittää vastauskirjelmänsä

liitteessä komission vastineessaan osoittamien kolmen kyseessä olevan laskun osalta lähetysluettelot ja muut tositeasiakirjat, jotka kantajan mukaan ovat omiaan osoittamaan, että kyseessä olevien materiaalien ja töiden todellinen vastaanottopaikka on ollut Portomaggioren laitos.

37 Siten kantaja väittää ensinnäkin, ettei OCME:n 31.5.1990 päivätty lasku nro 1256/90, joka liittyy kuormalavapakkaajan ohjelman muutokseen, ole sääntöjenvastainen ja että lähetysluettelon osoittaminen muulle kuin Portomaggioren laitokselle — eli Codigoron laitokselle — on johtunut ainoastaan tavarantoimittajan puhtaasta kirjoitusvirheestä. Lasku, 14.5.1990 päivätty tilauslomake ja OCME-yrityksen huoltopalvelun tekninen raportti ovat omiaan osoittamaan, että töiden suorituspaikka on tosiasiassa ollut Portomaggioren laitos.

38 Toiseksi valitsimen ostamiseen liittyvän ATLAS COPCO:n 31.12.1998 päivätyn laskun nro 44098 osalta kantaja myöntää, että kyseistä ostoa koskevaa lähetysluetteloa ei ole löytynyt tarkastuksen aikana, ja täsmentää, että toimittajalta on myöhemmin pyydetty jäljennöstä. Tältä osin kantaja esittää laskun, tilauslomakkeen ja lähetysluettelon osoittaakseen, että valitsimen määränpäänä on ollut ainoastaan Portomaggioren laitos.

39 Kolmanneksi sen MIT Mantovanin 1.10.1987 päivätyn laskun nro 107 osalta, joka liittyy hydraulisten laitteiden toimittamiseen ja asentamiseen, kantaja esittää, että kyseessä on sääntöjenmukainen lasku, joka liittyy tuntitöihin, jotka on aloitettu Portomaggioren laitoksen työmaalla. Tämä käy ilmi kahdesta toimittajan lähetysluettelosta ja tilauslomakkeesta.

40 Lisäksi kantaja korostaa, että komission kiistämän kolmen laskun yhteismäärä 4 143 120 ITL on joka tapauksessa mitätön verrattuna hankkeen investoinnin kokonaismäärään (2 794 000 000 ITL) ja komission hyväksymän yhteisön tuen määrään (697 836 871 ITL).

41 Komissio korostaa, että työjärjestyksen 48 artiklan 1 kohdan mukaan kantajan vastauksessaan esittämistä laskuista ja lähetysluetteloista muodostuva uusi näyttö on jätettävä tutkimatta, koska se on esitetty myöhässä ja ilman perusteluja, ja komissio pyytää niiden poistamista asiakirja-aineistosta.

42 Komissio väittää, ettei riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa ole missään tapauksessa arvioitu tosiseikkoja virheellisesti. Komissio on jo 12.9.1994 päivätyssä telekopiossaan muodollisesti pyytänyt kantajalta kustannuksia koskevien tositeasiakirjojen alkuperäiskappaleita ja vastaavia lähetysluetteloita (telekopion 5 ja 9 kohta), koska näitä asiakirjoja ei ollut esitetty tarkastuksen eikä hallinnollisen menettelyn aikana, vaikka kantaja oli ilmoittanut niistä monta kertaa. Näin ollen riidanalaisessa päätöksessä ei ole tehty mitään virheellistä arviointia, koska komissio ei riidanalaista päätöstä tehdessään voinut ottaa huomioon kyseisiä asiakirjoja pelkästään kantajan laiminlyönnistä johtuvien syiden takia.

43 Komissio on istunnossa myöntänyt, että kantajan vastauksessaan esittämillä asiakirjoilla voitiin — niiden tutkittavaksi ottamista koskevin varauksin — osoittaa, että kyseessä olevien tavaroiden ja töiden todellinen vastaanottopaikka oli ollut Portomaggioren laitos.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

44 Ensimmäiseksi on tutkittava mainitun perustelukappaleen perusteluja, seuraavaksi kantajan vastauksessaan esittämän näytön tutkittavaksi ottamista ja lopuksi kantajan väitettä, jonka mukaan komissio on arvioinut virheellisesti tämän perusteen yhteydessä tarkoitettuja tosiseikkoja.

— Perustelut

45 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi yhtäältä, että toimenpiteen perusteluista on EY 253 artiklan nojalla selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden, ja toisaalta, että perusteluvelvollisuuden laajuus määräytyy myös asiayhteyden mukaan (yhdistetyt asiat T-551/93 ja T-231/94–T-234/94, Industrias Pesqueras Campos ym. v. komissio, tuomio 24.4.1996, Kok. 1996, s. II-247, 140 kohta; asia T-216/96, Conserve Italia v. komissio, tuomio 12.10.1996, Kok. 1996, s. II-3139, jäljempänä asia Conserve Italia I, 117 kohta ja asia T-186/00, Conserve Italia v. komissio, tuomio 11.3.2003, Kok. 2003, s. II-719, jäljempänä asia Conserve Italia II, 95 kohta).

46 Tässä tapauksessa on todettava, että riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa, jonka mukaan tietyt laskut — siitä huolimatta, että ne on kirjattu Portomaggioren laitoksesta aiheutuneiksi — eivät tosiasiassa koskeneet kyseistä keskusta, ei luetella tämän perusteen yhteydessä tarkoitettuja laskuja. Asiakirja-aineistosta ja asiayhteydestä, jossa riidanalainen päätös on tehty, käy kuitenkin ilmi, että kantaja on voinut tunnistaa kyseessä olevat kolme laskua, kiistää niiden sääntöjenvastaisuuden ja ymmärtää päättelyn, johon komission esittämä peruste nojautuu.

47 Kantajalla on yhtäältä ollut tiedossaan riittävästi seikkoja tunnistaakseen sääntöjenvastaiset laskut, joiden perusteella riidanalainen päätös on tehty. Kantajalla on ollut täsmällinen tieto niistä seitsemästä laskusta, jotka komissio on alun perin jättänyt hyväksymättä vuoden 1994 syyskuussa suoritetun tarkastuksen aikana, koska jokainen niistä on lueteltu pöytäkirjan liitteessä 6 olevassa 2 kohdassa.

48 Lisäksi kantajan 3.8.1995 esittämistä huomautuksista käy ilmi, että se on ymmärtänyt syyt, joiden takia seitsemän alun perin hyväksymättä jätettyä laskua katsottiin sääntöjenvastaisiksi, ja sen, että kolmea niistä — OCME:n 31.5.1990 päivätty lasku nro 1256, ATLAS COPCO:n 31.12.1989 päivätty lasku nro 44098 ja MIT Mantovanin 1.10.1987 päivätty lasku nro 107 — ei hyväksytty joko sen takia, että lähetysluetteloon oli merkitty toinen vastaanottaja, tai sen takia, että lähetysluettelot puuttuivat. Kantaja on siten mainituissa huomautuksissa myöntänyt, että OCME:n laskun nro 1256 lähetysluettelo oli osoitettu Codigoron laitokselle, ja kahden muun laskun osalta se on myöntänyt, ettei lähetysluetteloja, jotka olisivat mahdollistaneet kyseessä olevien tavaroiden ja töiden todellisen vastaanottopaikan osoittamisen, ollut löydetty, vaikka se on ilmoittanut monta kertaa jäljennöksen esittämisestä.

49 Lopuksi on huomattava, että kantaja on sittemmin aktiivisesti osallistunut hallinnolliseen menettelyyn, jossa se on neuvotellut komission toimivaltaisten yksiköiden kanssa ja esittänyt myös täydentäviä kirjelmiä.

50 Toisaalta on todettava, että vaikka kantajalla on voinut olla epäilyksiä tämän perusteen yhteydessä tarkoitetuista laskuista, se on hallinnollisen menettelyn aikana ja kannekirjelmässään kiistänyt niiden pöytäkirjan liitteessä 6 olevassa 2 kohdassa lueteltujen seitsemän laskun sääntöjenvastaisuuden, joiden joukossa ovat komission vastineessaan osoittamat kolme laskua. Näin ollen se seikka, että riidanalainen päätös perustuu ainoastaan kolmeen niistä seitsemän tarkastuksessa alun perin hyväksymättä jätetyn laskun sijasta, on vailla merkitystä, koska kantaja on voinut puolustaa etujaan ja kiistää milloin tahansa kyseessä olevien laskujen sääntöjenvastaisuuden.

51 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisen päätöksen kuudes perustelukappale on riittävästi perusteltu EY 253 artiklan ja edellä mainitun oikeuskäytännön kannalta ja että puutteellisia perusteluja koskeva kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

— Uuden näytön tutkittavaksi ottaminen

52 Työjärjestyksen 48 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan asianosaiset voivat vastauksessaan vedota lisänäyttöön sillä edellytyksellä, että se perustuu kirjallisen käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin.

53 Tässä tapauksessa on korostettava, että kantaja on väittänyt kannekirjelmässään, että seitsemän komission alun perin hyväksymättä jättämää laskua olivat säännönmukaisia, että komissio on vastineessaan rajannut sääntöjenvastaisina pidetyt laskut kolmeen ja että kantaja on esittänyt — vastauskirjelmässään ja sen jälkeen, kun komissio on täsmällisesti osoittanut kyseessä olevat laskut vastineessaan — tositeasiakirjat, joilla se on katsonut olevan merkitystä kolmen riidanalaisen laskun sääntöjenmukaisuutta koskevan väitteensä tukemisen kannalta. Kyseisten asiakirjojen esittäminen liittyy siis tosiseikkoihin, jotka ovat tulleet esiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käytävän oikeudenkäynnin aikana, eikä niitä näin ollen voida työjärjestyksen 48 artiklan 1 kohdan nojalla jättää tutkimatta.

54 Tästä seuraa, että kyseiset asiakirjat on otettava tutkittavaksi, ja komission pyyntö niiden asiakirja-aineistosta poistamisesta on siten hylättävä.

— Tosiseikkojen arviointi

55 Asiakirja-aineistosta ja komission oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä esittämistä väitteistä käy ilmi, että komissio on arvostellut kantajaa siitä, etteivät kyseessä olevat kolme laskua koskeneet Portomaggioren laitosta, ja komissio on perustellut tämän sillä, että laskuihin liittyvissä lähetysluetteloissa mainittiin toinen vastaanottaja (OCME:n 31.5.1990 päivätty lasku nro 1256/90) tai niitä ei ole löydetty tarkastuksessa (ATLAS COPCO:n 31.12.1989 päivätty lasku nro 44098 ja MIT Mantovanin 1.10.1987 päivätty lasku nro 107).

56 On aluksi korostettava, että ATLAS COPCO:n 31.12.1989 päivätyssä laskussa nro 44098 ja MIT Mantovanin 1.10.1987 päivätyssä laskussa nro 107 ilmoitetaan selvästi, että tavaroiden ja töiden vastaanottopaikka oli Portomaggioren laitos. On huomattava, että komission arviointi kyseisten laskujen sääntöjenvastaisuudesta perustuu yksinomaan laskuihin liittyvien lähetysluettelojen puuttumiseen.

57 Vastoin komission esittämää pelkästä lähetysluettelojen puuttumisesta ei kuitenkaan voida päätellä, että näissä laskuissa tarkoitettujen tavaroiden vastaanottopaikka on ollut muu kuin Portomaggioren keskus. Tällainen seikka ei nimittäin voi riittää näytöksi komissiolle väitteelle, kun ei ole esitetty mitään muuta selvitystä, joka voisi osoittaa laskuissa ilmoitetun määränpään vääräksi. Lisäksi kantajan esittämät asiakirjat — tilauslomakkeet ja lähetysluettelot — vahvistavat, että näiden tavaroiden ja töiden vastaanottopaikka oli tosiasiassa Portomaggioren laitos.

58 Näin ollen on katsottava, että komissio on virheellisesti arvioinut, etteivät ATLAS COPCO:n lasku nro 44098 ja MIT Mantovanin lasku nro 107 koske Portomaggioren laitosta.

59 Mitä tulee OCME:n laskuun nro 1256/90, siihen liittyvässä lähetysluettelossa, joka on ollut käytettävissä tarkastuksessa, ilmoitettiin eri vastaanottava laitos — Codigoron keskus — kuin laskussa ilmoitettu Portomaggioren laitos, ja kantaja on myöntänyt kyseisen poikkeaman väittäen, että kyseessä on pelkkä tavarantoimittajan kirjoitusvirhe. Näin ollen, kun otetaan huomioon näiden tositteiden välinen ristiriita ja lähetysluetteloon sisältyvän töiden vastaanottopaikkaa koskevan merkinnän ratkaiseva merkitys, komissio on kantajan esittämän minkään muun näytön puuttuessa perustellusti arvioinut, etteivät nämä työt koskeneet Portomaggioren laitosta.

60 Kantaja on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 14.5.1990 päivätyn tilauslomakkeen ja OCME-yrityksen huoltopalvelun teknisen raportin osoittaakseen, että tavaroiden ja töiden vastaanottopaikka on tosiasiassa ollut Portomaggioren laitos.

61 Kyseiset asiakirjat osoittavat, että töiden ainoa vastaanottaja on todellakin ollut Portomaggioren laitos. On kuitenkin korostettava, etteivät nämä asiakirjat ole sellaisia, että niillä voitaisiin kyseenalaistaa riidanalaisen päätöksen kuudennen perustelukappaleen laillisuus. Kun otetaan huomioon laskun ja siihen liittyvän lähetysluettelon välinen ristiriita, kantajan olisi nimittäin komission arvioinnin kiistämiseksi pitänyt esittää nämä asiakirjat hallinnollisen menettelyn aikana.

62 Koska tällaisia asiakirjoja ei ole esitetty hallinnollisessa vaiheessa, komissio on näin ollen tarkastuksessa käytettävissään olleiden asiakirjojen perusteella voinut laillisesti riidanalaisessa päätöksessä väittää, ettei kyseinen lasku koske Portomaggioren laitosta. Komissiota ei siis voida arvostella mistään lainvastaisuudesta OCME:n laskun osalta.

63 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa tarkoitettujen tosiseikkojen virheellistä arviointia koskeva kanneperuste on osittain perusteltu.

Kolmas kanneperuste, joka koskee tuensaajalle syntyneiden velvollisuuksien virheellistä tulkintaa ja markkinoiden moitteettomaan toimintaan liittyvien yhteisön sääntöjen rikkomista tuotantolinjan 125 osalta riidanalaisen päätöksen seitsemännessä perustelukappaleessa

Asianosaisten lausumat

64 Kantaja katsoo, että riidanalaisen päätöksen seitsemäs perustelukappale, jonka mukaan mehujen ja nektarien tuotantolinja (linja 125) on ollut täysin käyttämättömänä elokuusta 1992 lähtien, on perusteeton.

65 Kantaja huomauttaa, että Massalombarda on vuonna 1991 tapahtuneen Federconsorzin selvitystilaan asettamisen jälkeen kokenut monia muutoksia, jotka ovat johtaneet konsernin merkittävään rakennemuutokseen, josta on seurannut tarve tilapäisesti pysäyttää linjan 125 laitteistot Portomaggioren laitoksella, jotta hedelmämehujen ja -nektarien tuotanto voidaan keskittää Massa Lombardan yksikköön. Lisäksi markkinoiden tendenssien muutos on myös vaatinut yrityksen tuotantostrategian keskittämistä kilpailukyvyn säilyttämiseksi markkinoilla.

66 Kantaja väittää seuraavaksi, ettei tämä peruste perustu tosiseikkoihin, sillä linjan 125 laitteistot eivät ole olleet "täysin käyttämättöminä", vaan toiminta on pelkästään keskeytetty, koska linjaa on rahoituksen jälkeen käytetty paljon, koska se on edelleen ollut yrityksen käytettävissä ja koska pelkästään tilapäiset vaikeudet olivat tehneet sen toiminnan keskeytyksen välttämättömäksi.

67 Kantaja väittää, ettei kyseisellä tilapäisellä keskeytyksellä rikota tuensaajan tukihakemuksessaan tekemää sitoumusta olla muuttamatta asennettujen laitteistojen käyttötarkoitusta. Kantajan mukaan sitoumuksen erilainen tulkinta, jonka

perusteella kyseinen velvollisuus merkitsisi minkä tahansa keskeytyksen mahdottomuutta, olisi epälooginen, sillä tämä tulkinta mahdollistaisi sen, että tuotannon liiallinen vähennys katsottaisiin yhteisön sääntöjen mukaiseksi toisin kuin tilapäinen ja markkinoiden vaatimusten perustelema tilapäinen keskeytys.

68 Kantaja korostaa myös, että kyseinen tilapäinen laitteistojen pysäytys on täysin sen markkinoiden moitteetonta toimintaa koskevan arviointiperusteen mukainen, joka on yhteisön lainsäädännön ja yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden perustana. Asetuksen N:o 355/77 3 artiklassa sallitaan siten rahoitettuja toimia koskevien edellytysten lieventäminen markkinoiden toiminnan ja tendenssien perusteella; lisäksi toiminnan jatkaminen ei olisi aiheuttanut tappiota pelkästään yritykselle vaan myös tuottajille, mikä olisi ollut asetuksen N:o 355/77 9 artiklan vastaista.

69 Lopuksi kantaja väittää vastauskirjelmässään, että komission vastineessaan esittämä väite, jonka mukaan väitetty velvollisuus esittää hankkeen muutokset etukäteen hyväksyttäviksi on laiminlyöty, on jätettävä tutkimatta, koska riidanalaisessa päätöksessä ei ole esitetty mitään tätä koskevaa viittausta eikä väitettä tuensaajaa vastaan.

70 Komissio väittää, ettei kantajan esittämä kanneperuste pohjaudu tosiseikkoihin ja lisäksi se perustuu asetuksen N:o 355/77 ja tuensaajan nimenomaisesti tekemien sitoumusten täysin virheelliseen tulkintaan. Komission mukaan sekä linjan toiminnan keskeyttäminen että päätös toiseen laitokseen siirtämisestä olivat seikkoja, jotka ovat omiaan vääristämään kokonaan komission hyväksymän hankkeen, mikä on asetuksen N:o 355/77 säännösten ja komission istunnossa täsmentämällä tavalla erityisesti sen 10 artiklan c alakohdan, laitteistojen käyttötarkoituksen muuttamiskieltoa koskevan velvollisuuden ja edeltävää ilmoitusta ja hyväksyntää koskevan velvollisuuden vastaista. Tältä osin komissio väittää, ettei edeltävää ilmoitusta koskevaan velvollisuuteen vetoaminen ole uusi

väite kantajaa vastaan, vaan sen tarkoituksena on ainoastaan vastata kantajan väitteisiin, jotka koskevat toiminnan keskeyttämisen ja linjan siirron yhteensopivuutta yhteisön säännösten kanssa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

71 Kantaja korostaa erityisesti, ettei seitsemännessä perustelukappaleessa tarkoitettu peruste ole perusteltu, sillä linjaa ei ollut poistettu käytöstä, ja lisäksi linjan 125 toiminnan keskeyttäminen on täysin EY:n perustamissopimuksella ja asetuksella N:o 355/77 tavoiteltujen päämäärien ja tuensaajalle tuen myöntämisen yhteydessä syntyneiden velvollisuuksien mukaista.

72 Ensinnäkin kantajan väitettä, jonka mukaan perusteessa on arvioitu tosiseikkoja virheellisesti, koska linjan toiminnan keskeyttäminen ei ole merkinnyt laitteiston "täyttä käyttämättömyyttä", ei voida hyväksyä.

73 Pöytäkirjan 11 kohdasta käy ilmi, että laitoksen vastuuhenkilöiden ilmoitusten mukaan linja on ollut käyttämättömänä elokuusta 1992 lähtien. Lisäksi kantaja ei ole kannekirjelmässään kieltänyt sitä, että linjan toiminta on tosiasiassa ollut keskeytyksissä yli kaksi vuotta. Lopuksi kantaja ei ole esittänyt — kuten komissio perustellusti toteaa — mitään sellaista tuotantotilastojen tai -tietojen kaltaista näyttöä, joka osoittaisi, että kyseinen linja on ollut jonkinlaisessa käytössä tämän kahden vuoden ajanjakson aikana.

74 Näin ollen se, että kyseessä oleva laitteisto on säilytetty yrityksen käytettävissä ja moitteettomassa toimintakunnossa ja että linjan toimivuus on testattu tarkastuksen aikana, on vailla merkitystä, koska nämä seikat eivät ole omiaan kumoamaan

sitä tosiseikkaa, ettei linjaa ole käytetty lainkaan yli kahteen vuoteen. Tästä seuraa — riippumatta komission riidanalaisessa päätöksessä käyttämästä sanamuodosta —, ettei komissio ole tehnyt mitään arviointivirhettä niiden tosiseikkojen osalta, joita tarkoitetaan riidanalaisen päätöksen seitsemännessä perustelukappaleessa.

75 Toiseksi on tutkittava, onko se kantajan väite perusteltu, jonka mukaan linjan toiminnan keskeyttäminen — joka on markkinoiden tendenssien ja yrityksen tilanteen vuoksi perusteltu yritystoimintaan liittyvä valinta, joka kuuluu yrittäjällä olevan tuotantonsa järjestämistä koskevan itsemääräämisoikeuden piiriin — on EY:n perustamissopimuksen ja asetuksen N:o 355/77 päämäärien ja tuensaajalle tuen myöntämisen yhteydessä syntyneiden velvollisuuksien mukaista.

76 On aluksi korostettava, että koska linjan siirtoa ei ole toteutettu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei tarvitse lausua tästä kysymyksestä.

77 Asetuksen N:o 355/77 10 artiklan c alakohdan mukaan hankkeiden on osaltaan edistettävä ohjelmilla tavoiteltavan rakenteen parantamisen kestävää taloudellista vaikutusta. Asetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaan hankkeiden on osaltaan parannettava kyseisten maatalouden perustuotannon alojen tilannetta. Asetuksen N:o 355/77 neljännessä perustelukappaleessa täsmennetään, että yhteisön rahoituksen saamiseksi hankkeiden on mahdollistettava maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen liittyvien rakenteiden parantaminen ja järkiperäistäminen sekä kestävä myönteinen vaikutus maatalousalalla. Tästä seuraa, että kyseessä oleva hankkeen toteuttaminen ja sillä edistettävä kestävä myönteinen vaikutus rakenteisiin, jotka liittyvät hedelmämehujen ja -nektarien jalostamiseen ja kaupan pitämiseen, muodostavat olennaisen velvollisuuden, joka kantajalla on tuen myöntämisen johdosta.

78 Lisäksi tuensaajan esittämässä tukihakemuskirjeessä tehdyn sitoumuksen mukaan kantajalla on velvollisuus yhtäältä olla "muuttamatta kyseessä olevaan laitokseen asennettujen koneiden ja muiden laitteiden suunniteltua käyttötarkoitusta vähintään viiden vuoden ajanjaksona, joka lasketaan asianmukaisen toiminnan tarkastamispäivästä" ja toisaalta myöntämispäätöksen mukaisesti esittää hyväksyttyyn ohjelmaan tehdyt muutokset komission tutkittaviksi niiden etukäteistä hyväksymistä varten. Tältä osin kantaja ei voi pätevästi vaatia sen komission väitteen tutkimatta jättämistä, joka koskee tämän viimeksi mainitun velvollisuuden laiminlyöntiä, koska kyseinen velvollisuus kuuluu tuen myöntämiseen liittyviin edellytyksiin, ja EMOTR:n järjestelmä, sellaisena kuin se ilmenee asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdasta, perustuu siihen, kuten muistutetaan riidanalaisessa päätöksessä, jossa 22. perustelukappaleessa esitetään selvästi, että todetut sääntöjenvastaisuudet vaikuttavat hankkeen täytäntöönpanon edellytyksiin, ja 24. perustelukappaleessa, että tällaisessa tapauksessa ilmoituksen ja komission etukäteishyväksynnän puuttuminen voi merkitä tuen keskeyttämistä tai vähennystä.

79 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että yli kahden vuoden keskeytysajanjakso linjalla 125, joka muodostaa 97 prosenttia hyväksytyn hankkeen kokonaisinvestoinnista, on edellä mainittujen säännösten ja velvollisuuksien vastainen.

80 Ensinnäkin on huomattava, että yrittäjällä on tosin vapaus järjestää yrityksensä tuotantopolitiikka ja laitteistojensa käyttö ja erityisesti päättää tietyn tuotannon keskeyttämisestä, kun markkinat tai yrityksen kärsimät vaikeudet sitä edellyttävät. Kun yrittäjä hakee yhteisön tukea tietylle toimelle, hänelle syntyy kuitenkin edellä mainittujen asetuksen N:o 355/77 säännösten ja tässä tapauksessa 10 artiklan c alakohdan mukaisesti velvollisuus, joka koskee rahoitetun toimen asianmukaista suorittamista ja suunniteltujen tulosten saavuttamista. Hankkeessa rahoitetun päälinjan yli kahden vuoden tauko toiminnassa estää kuitenkin periaatteessa hankkeella tavoitellun kestävän taloudellisen vaikutuksen syntymisen ja asetuksen N:o 355/77 mukaisesti odotettujen tulosten saavuttamisen. Näin ollen komissio on voinut perustellusti arvioida, että tällainen keskeytys on asetuksen N:o 355/77 10 artiklan c alakohdan vastainen.

81 Lisäksi on korostettava, että tilapäiset vaikeudet, jotka johtuvat markkinoiden kehityksestä ja yrityksen rationalisoinnista, joista kantajan on täytynyt selviytyä, ovat olennainen osa tavanomaista liiketaloudellista riskiä, joka normaalisti valistuneen taloudellisen toimijan on voitava ennakoida. Näihin seikkoihin ei siten voida vedota asetuksen N:o 355/77 soveltamisen välttämiseksi.

82 Seuraavaksi — otettaessa huomioon hankkeen sen investoinnin laajuus ja merkitys, johon toiminnan keskeytys vaikutti (97 prosenttia) — on korostettava, että komissio on vastoin kantajan esittämää voinut pätevästi katsoa, että kyseinen seikka oli hankkeen "muutos", josta piti ilmoittaa ja joka piti etukäteen hyväksyä myöntämispäätöksen mukana olleen kirjeen mukaisesti. Kantaja ei kuitenkaan ole toimittanut komissiolle mitään tietoa toteuttamastaan uudelleenjärjestelystä eikä päätöksestä keskeyttää kyseessä olevan linjan toiminta.

83 Kuten komissio on perustellusti väittänyt, ainoastaan sillä on toimivalta tutkia, vastaavatko hankkeet toimelle asetettuja edellytyksiä ja yhteisön lainsäädäntöä asetuksen N:o 355/77 1 artiklan 3 kohdan ja asetuksen N:o 4253/88 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Näin ollen kantaja ei voi pätevästi väittää, että linjan toiminnan keskeyttäminen oli asetuksen N:o 355/77 3 artiklassa tarkoitetun markkinoiden moitteetonta toimintaa koskevan arviointiperusteen mukaista ja että toiminnan jatkaminen olisi ollut asetuksen N:o 355/77 9 artiklan vastaista, kun komissio ei ollut antanut mitään tiedonantoa tai vahvistusta.

84 Lopuksi tuensaajalla olevan, laitteistojen käyttötarkoituksen muuttamiskieltoa koskevan velvollisuuden tarkoituksena on kieltää rahoitettujen osien poikkeava käyttö viiden vuoden ajanjakson aikana. Näin ollen kyseisen edellytyksen tavoitteena on tulkittava olevan sen varmistaminen, että hyväksyttyä hanketta ja rahoitetun toimen toteuttamista ei tehdä sisällöllisesti tyhjäksi sellaisella laitteistojen käytöllä, joka poikkeaa alun perin vahvistetusta. Käsiteltävässä

asiassa linjan 125 elokuusta 1992 alkanut toimimattomuus merkitsee kyseisen viiden vuoden määräajan katkaissutta laitteiston virheellistä käyttöä ja siten laitteistojen käyttötarkoituksen muuttamiskieltoa koskevan velvollisuuden laiminlyöntiä.

85 Kaikki edellä esitetty huomioon ottaen on todettava, ettei komissio ole tulkinnut virheellisesti tuensaajalle syntyneitä velvollisuuksia eikä rikkonut markkinoiden moitteettomaan toimintaan liittyviä yhteisön sääntöjä tuotantolinjan 125 osalta.

86 Näin ollen kolmas kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste, joka koskee vuoden 1983 tiedonannon rikkomista ja virheellistä tulkintaa tuotantolinjan 700 osalta riidanalaisen päätöksen kahdeksannessa perustelukappaleessa

Asianosaisten lausumat

87 Kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen kahdeksas perustelukappale, jonka mukaan linjaa 700 on käytetty "pääasiallisesti" tomaattipohjaisten tuotteiden pakkaamiseen vastoin vuoden 1983 tiedonannon B.5 kohdan 21 alakohdassa esitettyä poissuljentaa, on perusteeton, sillä seikat, joista sitä on arvosteltu, eivät vastaa todellisuutta eikä tätä tiedonantoa ole lainkaan rikottu.

88 Ensinnäkin kantaja väittää, että linjaa 700 ei ole käytetty "pääasiallisesti" vaan "poikkeuksellisesti" mainittuun pakkaamiseen. Tältä osin se korostaa, että tomaatin satokausi kestää ainoastaan noin 40 päivää elo- ja syyskuussa ja että näin ollen kyseistä linjaa on käytetty hetkellisesti tomaattimehujen pakkaamiseen vain tämän erittäin lyhyen ajanjakson aikana ja sen takia, että kyseisen tuotannon sijoittaminen muihin tuensaajan laitoksiin on ollut mahdotonta. Tämän poikkeuksellisen käyttöajanjakson ulkopuolella linjaa on käytetty hedelmämehujen ja -nektarien tuotantoa koskevan hankkeen mukaisesti.

89 Toiseksi kantaja väittää, ettei ole mahdollista puhua "käyttötarkoituksen muuttamisesta", kun on kyse monikäyttöisistä laitteistoista, kuten linja 700. Siinä tapauksessa, että linja on sinällään monikäyttöinen, on katsottava, ettei yhteisön säännöksiä ole rikottu, kun linjaa on käytetty hankkeessa suunniteltuun tarkoitukseen ja ainoastaan poikkeuksellisesti kausiluonteisiin töihin.

90 Kantaja korostaa, että linjan 700 osalta suoritetut investoinnit sen mukauttamiseksi teknologisesti linjaan 125 olivat joka tapauksessa ainoastaan 3 prosenttia (88 358 690 ITL) investointihankkeen kokonaismäärästä (2 822 619 947 ITL), ja tämä on erittäin vähäinen määrä.

91 Kantaja kiistää vastauskirjelmässään sen pöytäkirjan todistusarvon, johon komissio on vedonnut. Kantaja kiistää yhtäältä pöytäkirjan sanamuodon, koska neljän päivän — joista vain yksi Portomaggioren laitoksessa — tarkastus ei voinut mahdollistaa komission toimihenkilöille sen näyttämistä toteen, että linjaa on käytetty virheellisesti elokuusta 1992 "lähtien". Kantaja väittää toisaalta, ettei kyseinen pöytäkirja ole tuensaajan toimia koskeva todiste eikä sillä ole todistusvoimaa, koska komission toimihenkilöt ovat laatineet kyseisen asiakirjan ja tuensaaja on allekirjoittanut sen ainoastaan osoituksena pelkästä asiakirjan muodollisesta vastaanotosta eikä sen sisällön hyväksymisestä.

92 Komissio katsoo, että nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste on täysin perusteeton. Asiakirja-aineistosta ja pöytäkirjasta käy selvästi ilmi, että Portomaggioren laitos on harjoittanut tomaatista valmistettujen tuotteiden pakkaustoimintaa elokuusta 1992 lähtien. Lisäksi pöytäkirjassa kuvataan täsmällisesti se, mikä on tosiasiassa todettu tarkastuksen aikana, ja kantaja kiistää tämän ensimmäistä kertaa vasta vastauskirjelmässään. Näin ollen kantajan tukema tulkinta asiakirjan väitetystä tehottomuudesta on vailla merkitystä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

93 Mitä tulee kantajan väitteeseen, jonka mukaan linjaa 700 on käytetty tomaattipohjaisiin tuotteisiin ainoastaan "poikkeuksellisesti" eikä "pääasiallisesti", on todettava ensinnäkin, että pöytäkirjan 10 kohdasta käy ilmi, että tuensaaja on elokuusta 1992 lähtien käyttänyt kyseistä linjaa tomaatista valmistettujen tuotteiden jalostukseen. Kantaja kiistää kuitenkin pöytäkirjan sanamuodon, koska se ei kantajan mukaan ole todistusvoimainen.

94 Tältä osin on muistettava, että asiakirjan todistusvoimaa arvioitaessa on tarkistettava, että siihen sisältyvät tiedot pitävät todennäköisesti paikkansa, sekä otettava huomioon asiakirjan alkuperä ja laatimisolosuhteet ja pohdittava, vaikuttaako se sisällöltään järkevältä ja luotettavalta (ks. yhdistetyt asiat T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ja T-104/95, Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio 15.3.2000, Kok. 2000, s. II-491, 1838 kohta). Koska käsiteltävässä asiassa pöytäkirja laadittiin viipymättä tarkastuksen jälkeen ja koska tarkastuksessa läsnä olleet kaikki tuensaajan edustajat ja komission ja Italian viranomaisten virkamiehet ovat sen asianmukaisesti allekirjoittaneet, kyseisen pöytäkirjan todistusarvoa ja sitä, pitääkö todettu sääntöjenvastaisuus todennäköisesti paikkansa, ei ole järkevää syytä epäillä.

95 Lisäksi mainitusta asiakirjasta ei käy ilmi, että kantaja olisi tarkastuksen aikana kiistänyt pöytäkirjassa arvostellut seikat tai esittänyt niitä koskevia huomautuksia. Varaumasta, jonka kantaja on tehnyt pöytäkirjan viimeisessä kappaleessa, joka koskee "pöytäkirjassa esitettyä koskevien lisätietojen" lähettämistä, käy nimittäin ilmi, että kantaja on ainoastaan varmistunut mahdollisuudesta toimittaa lisätietoja ja ettei se ole kiistänyt tehtyjä havaintoja, kuten komissio on perustellusti todennut. Näin ollen kantajan esittämä väite, jonka mukaan kyseinen pöytäkirja ei ole kantajan toimia koskeva todiste, koska se ei ole allekirjoituksellaan hyväksynyt pöytäkirjan sisältöä ja koska se on hallinnollisen menettelyn aikana väittänyt linjan käyttämisen tomaattien pakkaamiseen olleen poikkeuksellista, ei voi vaikuttaa mainitun asiakirjan todistusvoimaan.

96 Toiseksi toukokuussa 1992 allekirjoitetusta työehtosopimuksesta, jonka kantaja on esittänyt 3.8.1995 päivätyissä huomautuksissaan, käy ilmi, että silloin on päätetty, että Portomaggioren laitos jatkaisi tomaattipohjaisten tuotteiden tuotantoa konsernin rakenneuudistuksen jälkeen. Tällainen asiakirja on komission väitettä tukeva merkityksellinen todiste, vaikkei se olekaan omiaan osoittamaan, että kyseinen seikka on tosiasiassa tapahtunut.

97 Kolmanneksi kantaja ei ole elokuun 1992 jälkeiseltä ajanjaksolta esittänyt sellaista näyttöä, kuten tuotantoraportit tai linjalla jalostettuja tuotteita koskevat tilastot, joka osoittaisi, että linjaa 700 on tomaatin satokauden muodostamaa lyhyttä ajanjaksoa lukuun ottamatta käytetty vuoden muina aikoina pääasiallisesti hedelmämehujen pakkaamiseen.

98 Näin ollen kantajan väitettä, joka koskee tomaatin satokauden lyhyyttä ja siten linjan hetkellistä käyttöä tällaiseen pakkaamiseen, ei voida hyväksyä. Näin ollen on todettava, ettei komissio ole arvioinut tosiseikkoja virheellisesti riidanalaisen päätöksen kahdeksannessa perustelukappaleessa.

99 Mitä tulee kantajan väitteeseen, jonka mukaan vuoden 1983 tiedonantoa ei ole rikottu ja mahdollisella sääntöjenvastaisuudellakaan ei ole ollut mitään vaikutusta hankkeeseen ja myönnettyyn tukeen, on muistettava, että vuoden 1983 tiedonannon B.5 kohdan 21 alakohdassa määrätään, että "ulkopuolelle jätettäviä investointeja ovat ne, joiden tarkoituksena on tomaattien jalostuskapasiteetin lisääminen" ja että "täysin poikkeuksellisissa tapauksissa voidaan kuitenkin hyväksyä sellaisten investointien rahoitus, jotka toteutetaan alueilla, joilla maanviljelijöiden tulot ovat huomattavasti alhaisemmat kuin kansallinen keskiarvo ja joilla jalostuskapasiteetti on riittämätön tai vanhentunut".

100 Käsiteltävässä asiassa kantaja vetoaa linjan monikäyttöisyyteen katsoessaan, ettei laitteiston käyttötarkoitusta ole muutettu ja ettei vuoden 1983 tiedonannon B.5 kohdan 21 alakohdassa tarkoitettua kieltoa ole näin ollen rikottu. Ilman, että olisi tarpeen ratkaista kysymystä linjan 700 käytön tosiasiallisesta käyttötarkoituksen muutoksesta, riittää kuitenkin sen muistaminen, ettei kantaja ole esittänyt — kuten on täsmennetty — mitään näyttöä tukeakseen väitettä, joka koskee linjan tomaattien pakkaamiseen käyttämisen poikkeuksellisuutta, eikä se myöskään ole osoittanut, että laitteistoa on käytetty pääasiallisesti muuhun kuin tomaattien jalostamiseen. Näin ollen tätä väitettä ei voida hyväksyä.

101 Joka tapauksessa, vaikka kantaja olisi käyttänyt kyseessä oleva linjaa "poikkeuksellisesti" eikä "pääasiallisesti", on korostettava, että siltä osin kuin tämä käyttö on suoritettu sen ainoan hedelmä- ja vihannesalan tuotteen osalta, jonka jalostaminen on suljettu yhteisön rahoituksen ulkopuolelle, mainitulla käytöllä on rikottu myös edellytystä, jota tuensaajan oli vuoden 1983 tiedonannon mukaan noudatettava. Koska käsiteltävässä asiassa ei ole vedottu kyseisen määräyksen mukaiseen ainoaan poikkeukseen, sitä ei voida ottaa huomioon.

102 Mitä tulee kantajan väitteeseen, joka koskee kyseisen sääntöjenvastaisuuden vähäistä vaikutusta, kun otetaan huomioon kyseiseen laitteistoon tarkoitetun investoinnin rajallinen määrä, on huomattava, että vuoden 1983 tiedonannossa vahvistetun kiellon yhteydessä ei ole määrätty mahdollisista lievennyksistä tai poikkeuksista investoidun määrän perusteella.

103 Näin ollen komissiota ei voida arvostella siitä, että se on katsonut, että vuoden 1983 tiedonannon B.5 kohdan 21 alakohtaa oli käsiteltävässä asiassa rikottu.

104 Edellä esitetty huomioon ottaen on todettava, ettei komissio ole riidanalaisen päätöksen kahdeksannessa perustelukappaleessa tehnyt mitään arviointivirhettä tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen osalta ja että neljäs kanneperuste on siten hylättävä.

Viides ja kuudes kanneperuste, jotka koskevat asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdan rikkomista ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

Asianosaisten lausumat

105 Kantaja korostaa ensinnäkin, että riidanalainen päätös on asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdan vastainen sen takia, ettei hankkeeseen ole tehty mitään edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettua "huomattavaa muutosta", joka voisi antaa aiheen tuen peruuttamiseen. Todetuiksi väitetyt sääntöjenvastaisuudet — olettaen, että ne ovat tosiasiassa tapahtuneet — ovat vakavuudeltaan vähäisiä ja taloudelliselta merkitykseltään hyvin pieniä verrattuna investoinnin kokonaismäärään, eivätkä ne ole vaikuttaneet toimen moitteettomaan sujumiseen ja sen edellytyksiin, koska hanke on kokonaisuudessaan toteutettu ja suunnitellut hyödyt on saatu.

106 Kantaja väittää toiseksi, että riidanalainen päätös on joka tapauksessa suhteellisuusperiaatteen vastainen.

107 Ensinnäkin riidanalainen päätös on — todetuiksi väitettyjen sääntöjenvastaisuuksien vähäinen vakavuus huomioon ottaen — kyseisen periaatteen vastainen, koska komissio on peruuttanut tuen sen vähennykseen tyytymisen sijasta. Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä edellytetään, että silloin, kun on mahdollista valita usean toimenpiteen välillä, toimielimet soveltavat niistä sitä, joka on vähiten rajoittava hallintoalamaisen kannalta.

108 Toiseksi kantaja korostaa, ettei komissio ole ottanut huomioon sitä tosiseikkaa, että laiminlyönnit on tehnyt muu kuin riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettu yritys, minkä vuoksi toimenpide kohdistuu kyseessä olevien tosiseikkojen kannalta ulkopuoliseen henkilöön. Tästä syystä riidanalainen päätös ei itsessään ole yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä vakiintuneiden ilmaisujen mukaisesti tehokas eikä vaikutuksiltaan ehkäisevä, koska se on selvästi suhteeton riidanalaisen päätöksen adressaattina olevaan yhtiöön nähden.

109 Komissio kiistää kantajan esittämät väitteet selvästi perusteettomina. Yhtäältä asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohtaa voidaan soveltaa täysimääräisesti tässä yksittäistapauksessa. Mitä tulee toisaalta suhteellisuusperiaatteen väitettyyn loukkaamiseen, kantaja ei ole syyllistynyt pelkkiin sääntöjenvastaisuuksiin, vaan se on vakavasti rikkonut tuen myöntämiseen liittyviä olennaisia sitoumuksia. Näin ollen tuen peruuttaminen oli täysin perusteltua.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

110 Ensinnäkin on huomattava, että yhteisön oikeuden mukainen tukijärjestelmä perustuu erityisesti siihen, että tuensaaja suorittaa ne velvollisuudet, joiden noudattamiseen sen oikeus saada tukea perustuu. Jos tuensaaja ei täytä kaikkia näitä velvollisuuksia, asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdassa annetaan komissiolle valtuus harkita uudestaan niiden velvollisuuksien laajuutta, jotka sille

kuuluvat myöntämispäätöksen perusteella. Kuten edellä on todettu, kantaja ei ole käsiteltävässä asiassa täyttänyt velvollisuuksia, jotka sitä myöntämispäätöksen mukaan sitoivat. Riidanalaisen päätöksen seitsemännessä ja kahdeksannessa perustelukappaleessa mainitut sääntöjenvastaisuudet ovat siten huomattavia muutoksia, jotka ovat vaikuttaneet hankkeen täytäntöönpanon edellytyksiin ja joille ei ole haettu minkäänlaista komission etukäteishyväksyntää. Kyseisen asetuksen 24 artiklan 2 kohdan soveltamisedellytykset ovat näin ollen kokonaisuudessaan täyttyneet.

111 Toiseksi on suhteellisuusperiaatteen osalta huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseinen periaate, joka on vahvistettu EY 5 artiklan kolmannessa kohdassa, edellyttää, että yhteisön toimielinten säädöksillä, päätöksillä ja muilla toimenpiteillä ei saa ylittää niitä rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi ja tähän soveltuvaa (ks. mm. asia 15/83, Denkavit Nederland, tuomio 17.5.1984, Kok. 1984, s. 2171, 25 kohta; asia T-260/94, Air Inter v. komissio, tuomio 19.6.1997, Kok. 1997, s. II-997, 144 kohta ja asia Conserve Italia I, tuomion 101 kohta).

112 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön järjestelmän moitteettoman toiminnan kannalta keskeisten velvoitteiden laiminlyönnistä voidaan rangaista yhteisön säännösten perusteella myönnettävien oikeuksien menettämisellä, kuten tukioikeuden menettämisellä (asia 21/85, Maas, tuomio 27.11.1986, Kok. 1986, s. 3537, 15 kohta; asia C-104/94, Cereol Italia, tuomio 12.10.1995, Kok. 1995, s. I-2983, 24 kohta; asia Conserve Italia I, tuomion 103 kohta ja asia Conserve Italia II, tuomion 84 kohta). Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut, että "vain sillä, että sääntöjenvastaisuuksien seurauksena voi olla tuen poistaminen kokonaan eikä vain tuen alentaminen tällaisia sääntöjenvastaisuuksia vastaavalla määrällä, voidaan toteuttaa EMOTR:n varojen hyvän hallinnan edellyttämä varoittava vaikutus" (asia C-500/99 P, Conserve Italia v. komissio, tuomio 24.1.2002, Kok. 2002, s. I-867, 101 kohta).

113 Edellä esitetystä seuraa, ettei EMOTR:n tuen peruuttaminen pääsääntöisesti ole suhteetonta, jos on osoitettu, että tuensaaja on laiminlyönyt EMOTR:n moitteettoman toiminnan kannalta keskeisen velvoitteen. Riidanalaista päätöstä on tutkittava näiden periaatteiden valossa.

114 Kuten edellä on todettu, käsiteltävässä asiassa kantaja on asetuksen N:o 355/77 10 artiklan c alakohdan ja etukäteisilmoitusta ja laitteiden suunnitellun käytön muuttamiskieltoa koskevien kantajaa sitoneiden velvollisuuksien vastaisesti keskeyttänyt yli kahdeksi vuodeksi toiminnan pääasiassa yhteisön tuella rahoitetulla linjalla (linja 125). Lisäksi kantaja on käyttänyt toista rahoitetun hankkeen kohteena ollutta linjaa (linja 700) sen ainoan tuotteen jalostamiseen, joka ei voi saada tukea.

115 On yhtäältä korostettava, että asetuksen N:o 355/77 10 artiklassa tarkoitettu tavoite — myötävaikuttaminen hedelmämehu- ja nektarituotteiden jalostusrakenteiden kestävään ja tehokkaaseen parantamiseen — on keskeinen velvollisuus EMOTR:n järjestelmän kannalta (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-61/00 ja T-62/00, APOL ja AIPO v. komissio, tuomio 3.3.2003, 102 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on aivan äskettäin korostanut, että yhteisön varojen tarkoituksenmukaista käyttöä koskevan valvontajärjestelmän asianmukaiselle toiminnalle on tärkeää, että "tuenhakijat toimittavat komissiolle luotettavia tietoja, jotka eivät ole omiaan johtamaan tätä harhaan" (em. asia Conserve Italia v. komissio, tuomion 100 kohta). Lopuksi sen laitteistojen suunnitellun käytön muuttamiskieltoa koskevan velvollisuuden noudattamisen osalta, joka on ollut kantajan tukihakemuksessaan tekemän nimenomaisen ja selvän sitoumuksen kohteena, on korostettava, että se on olennainen toimenpide rahoitetun toimenpiteen asianmukaisen toteuttamisen varmistamiseksi, eikä sitäkään ole noudatettu.

116 Toisaalta tuen olennaisia edellytyksiä rikotaan myös sillä, että linjaa 700 käytetään sitä ainoaa hedelmä- ja vihannesalan tuotetta varten, jonka jalostaminen on jätetty kantajaa sitovalla tavalla yhteisön rahoituksen ulkopuolelle.

117 Lisäksi on huomattava, että kantajan väitteiden mukaisesti (kannekirjelmän 40 kohta) riidanalaisen päätöksen seitsemännessä ja kahdeksannessa perustelukappaleessa tarkoitetut sääntöjenvastaisuudet ovat vaikuttaneet 100 prosenttiin hyväksytyn investoinnin ja myönnetyn yhteisön tuen kokonaismäärästä (97 prosenttia koskee linjan 125 modernisointia ja 3 prosenttia koskee linjaa 700). Näin ollen kyseiset sääntöjenvastaisuudet koskevat suoritettua yhteisön tukea kokonaisuudessaan.

118 Näin ollen tällaiset toimet ovat niiden velvollisuuksien vastaisia, joiden noudattamisella on EMOTR:n järjestelmän asianmukaisen toiminnan kannalta keskeinen merkitys, eikä komissio ole ylittänyt niitä rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista järjestelmän toiminnan moitteettoman toiminnan takaamiseksi ja tähän soveltuvaa, kun se on katsonut, että tällaiset laiminlyönnit oikeuttavat peruuttamaan tuen.

119 Lopuksi kantajan esittämää väitettä, jonka mukaan tuen peruuttaminen on suhteetonta, koska se ei ole todetuista sääntöjenvastaisuuksista vastuussa oleva yritys, ei voida hyväksyä. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut asiassa Conserve Italia I antamassaan tuomiossa (107 kohta), tuensaajan oikeudet ja velvollisuudet ovat siirtyneet kantajalle edellä 20 kohdassa mainitun yritysoston seurauksena.

120 On siis todettava, ettei suhteellisuusperiaatetta ole loukattu.

121 Näin ollen asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdan rikkomista ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista koskevat kanneperusteet on hylättävä.

Johtopäätös

122 Vaikka riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa tarkoitettujen tosiseikkojen virheellistä arviointia koskeva kanneperuste on osittain perusteltu ATLAS COPCO:n laskun nro 44098 ja MIT Mantovanin laskun nro 107 osalta, riidanalaisen päätöksen seitsemännessä ja kahdeksannessa perustelukappaleessa tarkoitetut sääntöjenvastaisuudet ovat niin vakavia, että niillä yksinään voidaan perustella komission päätös tuen peruuttamisesta.

123 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

124 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se on velvoitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut, koska komissio on sitä vaatinut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**

García-Valdecasas Lindh Cooke

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä joulukuuta 2003.

H. Jung P. Lindh

kirjaaja jaoston puheenjohtaja